

רע"פ 7465/13 - סרגיי גריגוריאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7465/13

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: סרגיי גריגוריאן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 2.10.13 בעפ"ת 33026-05-13 שניתן על ידי כבוד השופט ר' בן-יוסף

בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ר' בן-יוסף) ב-עפ"ת 33026-05-13 מיום 2.10.2013, אשר דחה את ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (השופט י' צימרמן), ב-תת"ע 3879-08-11 מיום 11.10.2012 וגזר דינו מיום 2.4.2013.

רקע והליכים

2. ביום 11.10.2012, המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, על ידי בית המשפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו בעבירה של נהיגה בשכרות (סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]). על פי כתב האישום, המבקש נהג ברכב בהיותו שיכור, כאשר בדגימת אויר שנלקחה באמצעות מכשיר ינשוף, נמצא ריכוז אלכוהול של 390 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף. המבקש העלה טענות שונות, רובן בנוגע לתקינות מכשיר הינשוף. בית המשפט דחה את טענותיו וקבע כי ניתן היה להסתמך על תוצאות המכשיר להוכחת שכרותו של המבקש. ביום 2.4.2013 נגזר על המבקש עונש

עמוד 1

פסילת רישיון נהיגה למשך 24 חודשים; פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים; קנס בסך 2,500 ש"ח; והתחייבות בסך 10,000 ש"ח על פיה הוא ימנע מלנהוג שיכור תחת השפעת משקאות משכרים או בזמן פסילה.

3. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על הכרעת וגזר הדין. ביום 2.10.2013, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור. זאת, משום שלא עלה כל פגם בראיות שביססו את אשמת המבקש, בין היתר בנוגע לכיול ותקינות מכשיר הינשוף, וכי העונש שנגזר עליו הוא בגדר עונש המינימום על פי הקבוע בחוק. עוד צוין כי בית משפט השלום התעלם מראיות ההגנה בנוגע להכרעת הדין (עדות המבקש ובת זוגו), ובכך יש פגם. עם זאת, נקבע כי לגופם של דברים, נוכח תוכן ראיות אלה, אי התייחסות אליהן אינה מצדיקה את התערבות ערכאת הערעור בהרשעת המבקש.

הבקשה

4. בבקשה, המשתרעת על פני 18 עמודים, העלה המבקש (המייצג את עצמו) טענות רבות. בין היתר, בנוגע לכיול מכשיר הינשוף ושימוש לקוי בו; דוח בדיקת מאפיינים תקין לחלוטין אותו עבר (שסותרת את ממצאי בדיקת הינשוף לטענתו); פסק הדין בערעור של בית המשפט המחוזי, אשר לטענתו לא התעמק באופן ראוי בראיות; אמינות עדי התביעה וההגנה; השלכות העונש שנגזר עליו; ועוד.

תגובת המשיבה

5. בתגובה, טענה המשיבה כי דין הבקשה להידחות, וכי היא אינה מעלה כל סוגיה החורגת מעניינו הפרטי של המבקש. עוד טענה המשיבה כי מרבית טענותיו של המבקש בנוגע למכשיר הינשוף נוגעות לממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, והיתר מועלות לראשונה בבקשה זו. לבסוף, טענה המשיבה כי העונש שנגזר על המבקש אינו סוטה ממדיניות הענישה, והוא בגדר עונש המינימום הקבוע בחוק.

דין והכרעה

6. אין בידי להיעתר למבוקש. ככלל, רשות ערעור תינתן כאשר ההליך מעורר סוגיה עקרונית או ציבורית חדשה, החורגת מענינים של הצדדים הפרטניים, או נוכח שיקולי צדק ייחודיים (ראו: רע"א 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)).

7. המבקש מעלה בבקשתו סוגיה אחת שלטענתו עומדת באמות מידה אלה, והיא, כדבריו: "שימוש לקוי במכשיר הינשוף שיכול לגרום לעיוות דין". עם זאת, סוגיית תקינות, קבילות וההסתמכות על מכשיר הינשוף נדונה בהרחבה ברע"פ 3981/11 שרביט נ' מדינת ישראל (5.7.2012), שם נקבע כי למכשיר עומדת חזקת תקינות. לפיכך, למעשה, עסקין בסוגיה שעניינה יישום הדין הקיים, הא ותו לא.

8. יתר טענות המבקש נוגעות לעניינו הפרטי ובעיקר לממצאים עובדתיים וקביעות מהימנות של הערכאה הדיונית, שנבחנו והוכרעו כבר על ידי שתי ערכאות. כפי שצוין בית המשפט המחוזי, ערכאת הערעור לא תתערב ללא

סיבה כבדת משקל בממצאים העובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית (ראו: ע"פ 2932/00 אלמקייס נ' מדינת ישראל (21.2.2001)). הלכה זו מקבלת משנה כוח שעה שמדובר בגלגול השלישי של ההליך (ראו: ע"פ 2349/13 פרץ נ' עיריית תל אביב (8.4.2013)).

9. בנוסף, אין בידי לקבל גם את טענותיו של המבקש בנוגע לחומרת העונש שהוטל עליו. כידוע, אין בחומרת העונש כדי להצדיק מתן רשות ערעור בפני בית משפט זה, אלא במקרים של סטייה משמעותית ממדיניות הענישה (ראו: ע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997); ע"פ 7201/97 בשירי נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.12.1997)). אורך תקופת שלילת הרישיון שנקבעה למבקש היא בגדר המינימום האפשרי על פי החוק (ראו: סעיף 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש]). לפיכך, לא מצאתי בנסיבות העניין סטייה ממדיניות הענישה, וודאי לא סטייה חריגה המצדיקה קבלת הבקשה.

10. לבסוף, אף לא מצאתי כי קיימים שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים את קבלת הבקשה. טענותיו של המבקש הועלו בפני הערכאות הקודמות, נדונו ונבחנו. בנסיבות אלה, כאמור, אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור והיא נדחית בזאת.

ניתנה היום, ז' בשבט התשע"ד (8.1.2014).

ש ו פ ט